

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Jana Šmakala a soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobkyně: **BP Kipper s. r. o.**, IČ 29164257,
sídlem U Obory 2, Jenišov,
zastoupená advokátem Mgr. Bc. Vladimírem Volným,
sídlem Paroubkova 228, Domažlice,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**,
sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KK/2724/DS/21-2 ze dne 31. 12. 2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Souzená věc se týká přestupku žalobkyně, kterého se měla dopustit tím, že jako provozovatel vozidla provozovala nákladní vozidlo – sklápěč Mercedes-Benz Arocs 3240 naložený 18 tunami šterku, u něhož bylo nízkorychlostním kontrolním vážením zjištěno

překročení největší povolené hmotnosti na dvojnápravě. Soud se zabýval tím, zda vážení vozidla bylo provedeno na vhodném místě a řádným způsobem. Dále se soud zabýval tím, zda čas provedení vážení byl správními orgány dostatečně prokázán a zda během správního řízení nedošlo k porušení procesních práv žalobkyně.

II. Řízení před správními orgány

2. Magistrát města Karlovy Vary rozhodnutím č. j. 10438/OD-P/21 ze dne 12. 7. 2021 uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Tohoto přestupku se žalobkyně měla dopustit tím, že jako provozovatel vozidla nezajistila, aby řidič vozidla dne 13. 10. 2020 dodržel podmínky stanovené zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Konkrétně z provedení nízkorychlostního kontrolního vážení bylo zjištěno překročení největší povolené hmotnosti na dvojnápravě č. 3 + 4. Žalobkyni tak byla uložena pokuta ve výši 14 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Následné odvolání žalobkyně žalovaný rozhodnutím č. j. KK/2724/DS/21-2 ze dne 31. 12. 2021 zamítl a rozhodnutí o přestupku potvrdil.

III. Řízení před soudem

Žaloba

3. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně brojila žalobou. V ní namítla nedostatečné zjištění skutkového stavu. V řízení nebylo prokázáno, že kontrolní místo splňuje technické podmínky pro vážení podle metrologického předpisu Českého metrologického institutu MP 009-04 a ani to, zda bylo vážení provedeno řádně. Správní orgány svá rozhodnutí založily na místním šetření ze dne 17. 5. 2021, ze kterého byly ve spise založené fotografie. Dále také na pasportu z kontrolního místa K 28 pořízeného Centrem služeb pro silniční dopravu s. p. o. Místní šetření však nebylo provedeno za přítomnosti žalobkyně. Správní orgán o jeho konání žalobkyni nevyrozuměl, a ona se tudíž k věci nemohla vyjádřit. Žalobkyně proto navrhla provedení řádného místního šetření již za její přítomnosti. Z fotografií také nebylo zřejmé, zda kontrolní místo bylo vhodné k provedení vážení a zda bylo vážení provedeno řádně. Žalobkyně dále nesouhlasila s použitím pasportu jako podkladu pro rozhodnutí o přestupku. Uvedla, že pasport byl pořízen před provedenou kontrolou a nebylo z něho zřejmé, kdo ho vystavil, nikterak ani jak bylo kontrolní místo měřeno a dle jakého předpisu či metodiky bylo postupováno. Dále žalobkyně namítla, že nebyly provedeny výsledky navržených svědků pracovníků Centra služeb pro silniční dopravu. Správní orgán se také opětovně nepokusil předvolat k výsledku řidiče vozidla T. L., což byl navržený svědek ve prospěch žalobkyně. Žalobkyně také rozporovala čas provedení vážení. Ve správním spisu nebyla žádná dokumentace, která by osvědčovala spáchání přestupku v 6.40 hodin a jeho prokázání v 7.40 hodin. Co se týče metrologického předpisu, ten měl být dle žalobkyně řádně proveden jako důkaz, přičemž správní orgány z něj ani nevycházely. Žalobkyně tak byla toho názoru, že žalovaný neučinil pro odstranění pochybností o zákonnosti provedení vážení ničeho, i když označila důkazy na podporu svých tvrzení.

4. Žalovaný plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Ústní jednání dne 20. 3. 2023

5. Při ústním jednání žalobkyně i žalovaný setrvali na svých písemných stanoviscích.
6. Soud ke zjištění skutkového stavu v otázce, zda kontrolní místo splňovalo technické parametry podle metrologického předpisu Českého metrologického institutu MP 009-04, provedl důkaz odpovídající částí tohoto předpisu. Ke zjištění skutkového stavu ve věci správného provedení samotného vážení soud provedl důkaz pasportem kontrolního místa K28 pořízeného Centrem služeb pro silniční dopravu, přípisem Centra služeb pro silniční dopravu ze dne 11. 5. 2021 a dokladem o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení ze dne 13. 10. 2020.
7. Po provedení těchto důkazů dospěl soud k závěru, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně pro posouzení rozhodných právních otázek. Z toho důvodu soud dále neprovedl dokazování výsledkem pracovníků Centra služeb pro silniční dopravu a fotografiemi ze šetření žalovaného dne 17. 5. 2021.

IV. Posouzení věci

8. Žaloba není důvodná. Žalobkyně v podstatě netvrdila, že by vážení proběhlo nesprávně nebo na nevhodném místě. Omezila se na tvrzení, že vhodnost místa k vážení a správné provedení vážení nebyly dostatečně prokázány. S tím se soud neztotožnil. (1) Správní orgány zjistily skutkový stav dostatečně, včetně vhodnosti kontrolního místa k vážení a řádného provedení vážení. (2) Čas provedení vážení uvedený ve skutkové větě rozhodnutí o přestupku má oporu ve správním spise a (3) ve správním řízení byla zachována procesní práva žalobkyně, která měla dostatečnou možnost reagovat na všechny podklady pro rozhodnutí a zpochybnit je.
9. Nesporné ve věci bylo to, že vozidlo provozované žalobkyní bylo dne 13. 10. 2020 podrobeno nízkorychlostnímu kontrolnímu vážení. Z provedení vážení byl vyhotoven doklad o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení (č. l. 7–8 správního spisu), ze kterého vyplývá, že okamžitá hmotnost na dvojnápravě č. 3 + 4 činila 19 364 kg po odečtení toleranční srážky 2 %, přičemž největší povolená hmotnost na skupinu náprav dle vyhlášky č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel činí 18 000 kg. Největší povolená hmotnost dvojnápravy tak byla překročena o 1 364 kg. Z dokladu o výsledku vážení i z výpovědi policistů je dále zřejmé, že vážení probíhalo na kontrolním stanovišti označeném K 28 s bližším popisem jeho umístění, které není pro posouzení věci podstatné.

Vhodnost místa k vážení a jeho řádné provedení

10. Žalobkyně nejprve zpochybňovala závěry správních orgánů ohledně vhodnosti místa k vážení a jeho následné řádné provedení. Tyto námitky nebyly důvodné.
11. Požadavky na místo, kde probíhá samotné vážení, nejsou obsaženy v zákoně o pozemních komunikacích ani v jeho prováděcí vyhlášce. Výběr místa se řídí potřebami kontrolního vážení, které jsou určeny podle kontrolovaných hodnot stanovených vyhláškou č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. V případě absence podrobné právní úpravy způsobu provádění nízkorychlostního kontrolního vážení a požadavků na vážicí plochy postačí, že vážení proběhlo odborně akceptovatelným způsobem, tj. měřidlem, způsobem a na místě, které neovlivňují správnost měření.
12. Vhodnost místa k provedení vážení byla ve správním řízení zjištěna na základě výpovědi policistů účastníků se vážení, fotografií místa pořízených z vlastní iniciativy správního

orgánu a pasportu kontrolního místa K28 pořízeného Centrem služeb pro silniční dopravu. Z těchto podkladů plyne, že jde o vážicí místo používané dlouhodobě.

13. Pasport kontrolního místa K28 pořízený Centrem služeb pro silniční dopravu vypovídá především o jeho umístění. Kontrolní místo je v pasportu označeno nejen pomocí GPS souřadnic, ale i mapkou a fotografiemi. Z toho je zřejmé, že se naprosto shoduje s místem provedeného vážení, tak jak je vymezeno v dalších podkladech správního orgánu (č. l. 7, 69–77 správního spisu) a jak jej vymezil správní orgán v rozhodnutí o přestupku. Dále pak pasport vypovídá též o parametrech tohoto místa, mimo jiné o podélném sklonu místa 0,3 % a příčném sklonu 0,6 % (č. l. 67–68 správního spisu).
14. Žalobkyně rozporovala použitelnost pasportu z důvodu, že byl pořízen před provedenou kontrolou a nemá žádnou právní závaznost. Této námitce přisvědčit nelze. Z přípisu Centra služeb pro silniční dopravu ze dne 11. 5. 2021 (č. l. 66 správního spisu) plyne, že tento pasport je interním dokumentem pro identifikaci míst splňujících metrologické předpisy pro jejich použití při nízkorychlostním kontrolním vážení. Zároveň z přípisu vyplývá, že pasport byl zřejmě pořízen v roce 2013. Tomu odpovídá záhlaví pasportu „Kontrolní místa 2013“. Tento pasport je tedy (pouze) interní pomůckou Centra služeb pro silniční dopravu vymezující vhodná místa pro provedení nízkorychlostního vážení. To však nevylučuje, že jde o listinu, která pravdivě vypovídá o způsobilosti vážicího místa k řádnému (korektnímu) vážení.
15. V této souvislosti žalobkyně neuvedla žádné konkrétní námitky, ze kterých by vyplývalo, že by pasport jako takový byl nesprávný (jeho obsah vůbec neodpovídal skutečnosti), nebo že by pasport z roku 2013 již nebyl na věc použitelný (jeho obsah z důvodu změny podmínek neodpovídá skutečnosti). Za toho stavu žalobkyně nezpochybnila vypovídací hodnotu pro přestupkové řízení.
16. Pasport byl ostatně jedním z více podkladů pro zjištění vhodnosti místa vážení. Vhodnost vážicího místa (a tím i korektnost provedeného vážení) byla dále zjištěna výsledkem policistů účastnících se vážení.
17. Svědek S. vypověděl, že vážení proběhlo na rovné zpevněné ploše bez viditelných sklonů (č. l. 84 správního spisu). Ze svědecké výpovědi policisty S. (č. l. 80 správního spisu) rovněž vyplývá, že před vážením byl zkontrolován stav povrchu. Z výpovědi policistů vyplynulo také, že jde o místo běžně užívané k vážení. K tomu měla žalobkyně možnost se vyjádřit jak při výslechu svědků, tak před rozhodnutím o přestupku.
18. Těmto výpovědím pak v zásadě odpovídají i fotografie kontrolního místa, které správní orgán sám dne 17. 5. 2021 opatřil (č. l. 69–77 správního spisu). Soud tyto fotografie považuje za problematické, ale použitelný podklad pro rozhodnutí (k tomu níže). Podstatné je, že žalobkyně měla možnost se k jejich obsahu vyjádřit při ústním projednání přestupku dne 4. 6. 2021, kde byly tyto fotografie předloženy policistovi S. k vyznačení místa vážení. Z fotografií ve spojení s poznámkou policisty je patrné, že vážení probíhalo na kontrolním místě K28 podle pasportu.
19. Vůči výše uvedeným podkladům žalobkyně ve správním řízení nenamítla nic konkrétního. Vůbec netvrdila, že by šlo o místo nezpůsobilé ke správnému provedení nízkorychlostního kontrolního vážení. Netvrdila tedy ani, z jakých konkrétních důvodů by tomu tak mělo být. Za toho stavu správní orgány neměly důvod se k této otázce blíže vyjadřovat, neboť vyšly z údajů v pasportu, zjištění místa provedeného vážení a z odbornosti pracovníků Centra služeb pro silniční dopravu, kterou žalobkyně také nezpochybnila. Jinými slovy,

měření proběhlo za účasti osob, které měření obvykle provádějí, i na místě obvyklém a k tomu určeném. Bez konkrétních námitek neměly správní orgány důvod pochybovat o tom, že vážení proběhlo na vhodném místě.

20. K návrhu žalobkyně však soud při ústním jednání doplnil dokazování metrologickým předpisem Českého metrologického institutu MP 009-04 vydaného pro účely kontroly provozu na pozemních komunikacích. Tento předpis byl sice založen ve správním spisu, ale nebyl použit jako podklad pro napadené rozhodnutí. Pro jeho případné uplatnění ve věci tak bylo třeba jím provést důkaz. Žalovaný má pravdu v tom, že tento předpis není obecně závazným předpisem. To však nevylučuje jeho vhodnost pro posouzení věci. Vypovídá totiž o metrologických požadavcích na korektně provedené vážení (parametry kvality povrchu a jeho sklonu či rozměrů, v souladu podmínkami pro užívání technologického zařízení a návodem k obsluze vah, ...). Je proto vhodné jej respektovat, protože pak bude kontrolní místo nepochybně odpovídat odborným požadavkům (zároveň tento předpis slouží i jako podklad pro kontrolu práce osob provádějících vážení).
21. Z tohoto metrologického předpisu soud zjistil, že sklon terénu tvořícího vážicí zónu může být nejvýše na 2%, resp. 3 % (bod 6.2.2). Tomu kontrolní místo K28 podle údajů v pasportu odpovídá. Doplnění dokazování tedy jen podpořilo dřívější dostatečný závěr žalovaného, že kontrolní místo bylo vhodné k provedení vážení.
22. Vůči samotnému postupu vážení žalobkyně také nenamítala nic konkrétního. K vážení byly užity váhy s ověřenou platností stanoveného měřidla, což vyplývá z dokladu o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení (č. l. 7–8 správního spisu) a dvou potvrzení o ověření stanoveného měřidla (č. l. 9–10 správního spisu). Vážení bylo provedeno za přítomnosti policistů S. a S. a pracovníků Centra služeb pro silniční dopravu, kteří obsluhovali váhy. Řidič váženého vozidla na místě neuplatnil vůči vážení žádné námitky.
23. Takto shromážděné podklady byly dostačující pro spolehlivé zjištění skutkového stavu, tedy že vážení proběhlo řádně. Při absenci konkrétních námitek proti zjištěnému skutkovému stavu nebyl důvod, aby správní orgán prováděl důkaz výsledkem pracovníků Centra služeb pro silniční dopravu. Takový důkaz by byl s ohledem na okolnosti případu nadbytečný (a byl by tedy nadbytečný i v řízení před soudem).
24. Soud uzavírá, že podklady ve správním spisu nevzbuzují pochybnosti o tom, zda kontrolní místo odpovídalo parametrům příslušného metrologického předpisu a zda vážení bylo provedeno vhodným způsobem se správným výsledkem. Postup správního orgánu odpovídal ustálené praxi a byl doložen odpovídajícími podklady. Za toho stavu bylo na žalobkyni, aby uvedla konkrétní námitky proti takovému postupu. Zásada vyšetřovací má své meze a správní orgán nemá povinnost prověřovat každou myslitelnou námitku obviněného z přestupku, ale pouze skutečnosti, u kterých vznikla důvodná pochybnost o jejich správném skutkovém zjištění. V souzeném případě však žádné důvodné pochybnosti nebyly.

Čas provedeního vážení

25. Čas provedeního vážení byl správním orgánem vymezen správně. Správní spis skutečně obsahuje listinu, podle níž ke spáchání přestupku došlo až v 7.40 hodin. Jde ovšem o písařskou chybu. Podle fotografií na č. l. 11 a 12 správního spisu byl přestupek spáchán v době před 6.40 hodin, neboť poté bylo vozidlo zastaveno a připravováno k vážení. To je

v souladu s obsahem úředního záznamu pracovníka Centra služeb pro silniční dopravu Říhy o písařské chybě na č. l. 6 správního spisu, obsahem dokladu o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení na č. l. 7–8 (vážení proběhlo cca v 7.23 hodin, doklad vystaven v 7.30 hodin) a výpovědi policistů v přestupkovém řízení na č. l. 80. Tomu odpovídá skutková věta rozhodnutí o přestupku.

26. Závěru žalobkyně, že čas provedeného vážení nemá oporu ve správním spisu, tudíž nelze přisvědčit. Konkrétní popis trestaného skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, ostatně není samoúčelný. Slouží k individualizaci skutku a tím zejména jeho nezaměnitelnosti. Taková míra podrobnosti je nezbytná pro *vytlučení dvojího postihu* pro týž skutek, pro *vytlučení překážky věci rozhodnuté* a rovněž pro *zajištění práva na obhajobu* (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 34/2006-73 ze dne 15. 1. 2008, č. 1546/2008 Sb. NSS). Není-li skutek řádně popsán, jde o porušení ustanovení o řízení, které typicky může a bude mít vliv na zákonnost správního rozhodnutí. Vliv procesní vady na zákonnost je však třeba posoudit ve vztahu k poměrům konkrétního případu (srov. i usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 165/2016-46 ze dne 31. 10. 2017, č. 3656/2018 Sb. NSS). Vliv vady na zákonnost rozhodnutí je prakticky vyloučen za stavu, kdy nejsou dotčeny výše zdůrazněné instituty, k jejichž zachování individualizace skutku slouží.
27. V souzené věci žalobkyně věděla, jaký konkrétní skutek je jí kladen za vinu a netvrdila, že byla za totéž jednání již dříve potrestána či že by jí hrozilo, že by byla opětovně trestána za totéž někdy později. V poměrech souzeného případu by to ostatně bylo kuriozní: možnost záměny skutků či hrozba opakovaného postihu by byly možné pouze tehdy, pokud by dne 13. 10. 2020 do 7.40 hodin byl na tomtéž místě opakovaně zvážen jeden její konkrétní sklápěč Mercedes-Benz Arocs s přetíženou dvojnápravou č. 3 + 4.

Zachování procesních práv žalobkyně

28. Není důvodná námitka, že došlo k porušení práv žalobkyně neprovedením výsledku pracovníků Centra služeb pro silniční dopravu – správní orgán vysvětlil, že skutkový stav byl již zjištěn i bez tohoto důkazu (str. 7–8 rozhodnutí o přestupku). Správní orgán není povinen provést každý navrhovaný důkaz, musí však řádně odůvodnit, proč důkaz neprovedl. Při absenci konkrétních námitek zajištěné podklady dostačovaly pro rozhodnutí o přestupku (srov. rozsudky NSS č. j. 1 As 44/2009-101 ze dne 22. 7. 2009, č. j. 9 As 100/2014-25 ze dne 12. 3. 2015, odst. 27).
29. Není důvodná námitka, že došlo k porušení práv žalobkyně neprovedením výsledku řidiče vozidla T. L. – správní orgán vysvětlil, že se mu tento výslech nepodařilo zajistit (str. 6 rozhodnutí o přestupku). Jakkoliv by tento důvod sám o sobě nestačil, nelze opomenout, že z pohledu správního orgánu byl navíc skutkový stav zjištěn dostatečně. Důkaz se tedy původně nepodařilo zajistit a v průběhu přestupkového řízení se stal nadbytečným.
30. Zároveň není zřejmé, ke zjištění jaké rozhodné skutečnosti by tento výslech měl sloužit. Měl-li řidič L. nějaké pochybnosti o kontrolním místě či provedeném vážení, jistě tyto pochybnosti mohl uvést ihned na místě do protokolu. To však neučinil. Po provedeném dokazování ostatně žalobkyně výslech řidiče již nenavrhovala, navrhla pouze výslech pracovníka Centra služeb pro silniční dopravu (protokol o ústním jednání o přestupku a seznámení se se spisem před vydáním rozhodnutí ze dne 11. 6. 2021 na č. l. 87–88 správního spisu).
31. Není důvodná ani námitka, že došlo k porušení práv žalobkyně nevyrozuměním o

zajišťování podkladů pro rozhodnutí dne 17. 5. 2021 (pořízení fotografií kontrolního místa).

32. Správním orgánům lze vytknout, že se vůbec nezabývaly tím, jakou právní povahu má toto pořízení fotografií. Ve věci nebyly splněny podmínky pro zajištění důkazů podle § 138 správního řádu ani pro provedení místního šetření podle § 54 správního řádu. Podstatné však je, že magistrát byl oprávněn (a povinen) opatřovat podklady pro vydání rozhodnutí a k provedení důkazů mohl užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nebyly získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy (§ 50 odst. 2, § 51 odst. 1 správního řádu). V zásadě tedy může použít i důkazní prostředky zákonem výslovně nepředvídané.
33. V souzeném případě magistrát mohl místo ohledat za podmínek pro provedení důkazu mimo ústní jednání, mezi které patří především vyrozumění žalobkyně (§ 54 ve spoj. s § 51 odst. 2 správního řádu). Tak magistrát nepostupoval; dle svých slov „provedl na tomto místě šetření dne 17. 5. 2021, při kterém pořídil z celého místa fotografie“. Pokud by z těchto fotografií bez dalšího vycházel, šlo by o obcházení požadavků na místní šetření a takový důkaz by nebyl použitelný. Sporné fotografie ovšem magistrát za přítomnosti (zástupce) žalobkyně při ústním projednání přestupku předložil svědkovi a následně je též konstatoval jako důkazy obsažené ve spisu (č. l. 84, 88 *verte*). Tyto fotografie se tedy staly předmětem dokazování a žalobkyně měla možnost se k nim vyjádřit při ústním projednání přestupku dne 4. 6. 2021 a následně i dne 11. 6. 2021. Za toho stavu nejde o důkaz provedený v rozporu s právními předpisy.
34. Nelze ani přehlédnout, že obsah fotografií jako takových by se účastí žalobkyně nezměnil a vůči místu samotnému žalobkyně námitky neměla, takže provádět místní šetření za účasti účastníků nemělo valného smyslu.
35. Žalobkyni lze proto přisvědčit pouze v tom, že ze samotných fotografií plně nevyplývá vhodnost místa k provedení vážení a jeho řádné provedení – je zřejmá povaha plochy a její stav, nikoliv její sklon. Vhodnost kontrolního místa k provedení nízkorychlostního vážení však byla zjištěna především ostatními důkazy, takže fotografie pořízené správním orgánem měly zbytnou, doplňkovou povahu.

V. Závěr

36. Z výše uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. března 2023

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu